

R O M Ȃ N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 417

Dosar nr. 692/1/2022

Ședința publică din data de 4 iulie 2023

Președinte – Valerica Voica

Judecător – Alin Sorin Nicolescu

Judecător – Constantin Epure

Magistrat asistent –Cristina Roșu

Grefier – Veronica Antigona Badea

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a fost reprezentat de procuror Gabriela Ușurelu.

Pe rol se află soluționarea cauzei penale privind pe inculpatul **Lasca Mihai Ioan**, trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 111/D/P/2013 din 23 iulie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea, pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. 1, art. 43 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

Prezența părților și dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 28 martie 2023, dată la care instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, redacta și pronunța hotărârea, a stabilit termen la data de 25 aprilie 2023, apoi a amânat pronunțarea pentru 23 mai 2023, 20 iunie 2023 și, în final, pentru data de 04 iulie 2023, când a dispus următoarele:

ÎNALTA CURTE,

*Deliberând asupra cauzei penale privind pe inculpatul **Lasca Mihai Ioan**, constată următoarele:*

Prin rechizitoriul nr. 111/D/P/2013 din 23 iulie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Serviciul Teritorial Oradea, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. **Sîrbu Constantin Eduard**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 din Codul

penal, în modalitatea inițierii și constituirii (descrișă la litera C, pct. I. și I.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.1.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.1.), efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prev. art. 250 alin. 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.1.) și complicitate la falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prev. de art. 48 din Codul penal raportat la art. 311 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.1.), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

2. **Ojog Alin Dumitru, fost Stoia**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii (descrișă la litera C, pct. I. și I.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.2.), falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prev. de art. 311 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.2.), punerea în circulație de valori falsificate, prev. de art. 313 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.2.), deținere de instrumente în vederea falsificării de valori, prev. de art. 314 alin. 2 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.2.) și deținere de instrumente în vederea falsificării de valori, prev. de art. 314 alin. 2 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.2.), toate cu aplicarea art. 41 alin. 1 din Codul penal cu ref. la art. 43 alin. 5 din Codul penal, art. 38 alin. 1 și 2 și art. 5 din Codul penal;

3. **Bilaniuc Sebastian Eugen, fost Fotă**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii (descrișă la litera C, pct. I. și I.3. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.3.), punerea în circulație de valori falsificate, prev. de art. 313 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.3. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.3.) și acces ilegal la un sistem informatic, prev. de art. 360 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.3. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.3.), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 și art. 5 din Codul penal;

4. **Bejușcă Ioan Gheorghe**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 din Codul penal, în modalitatea sprijinirii (descrișă la litera C, pct. I.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.4.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.4.), complicitate la falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prev. de art. 48 din Codul penal raportat la art. 311 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.4. și la litera D, pct.

D.1., subpct. I.4.), efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prev. de art. 250 alin. 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. I.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. I.4.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.1.2.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.2., III.4., III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.2.2.), efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prev. de art. 250 alin. 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.2., III.4., III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.2.2.) și constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii (descrișă la litera C, pct. IV. și la litera D, pct. D.1., subpct. IV.2.), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

5. **Brisce Viorel Ciprian**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 din Codul penal, în modalitatea sprijinirii (descrișă la litera C, pct. II.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. II.1.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. II.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. II.1.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.1.1.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.2.1.) și efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prev. de art. 250 alin. 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.2. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.2.1.), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

6. **Kosorinsky Roman**, pentru săvârșirea infracțiunii de operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.1. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.1.3.);

7. **Leho Valentin Cosmin**, pentru săvârșirea infracțiunii de operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.3. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.3.);

8. **Gafencu Lucian Constantin**, pentru săvârșirea infracțiunilor de efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prev. de art. 250 alin. 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.4.) și de complicitate la falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prev. de art. 48 din Codul penal rap. la art. 311 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal

(descrișă la litera C, pct. III.4. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.4.), ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

9. **Sasu Sorin**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: deținere de instrumente în vederea falsificării de valori, prev. de art. 314 alin. 2 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.5.), operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.5.), efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos, prev. de art. 250 alin. 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.5. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.5.), contrabandă calificată, prev. de art. 271 din Legea nr. 86/2006 (descrișă la litera C, pct. V. și la litera D, pct. D.1., subpct. V.) și nerespectarea regimului armelor și munițiilor, prev. de art. 342 alin. 2 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. V. și la litera D, pct. D.1., subpct. V.), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

10. **Koteles Robert Janos**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice, prev. de art. 365 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.6. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.6.), efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prev. de art. 250 alin. 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.6. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.6.) și complicitate la falsificare de titluri de credit sau instrumente de plată, prev. de art. 48 din Codul penal raportat la art. 311 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.6. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.6.), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

11. **Zlibuț Gheorghe Cosmin**, pentru săvârșirea infracțiunilor de: efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prev. art. 250 alin. 3 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.7. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.7.), complicitate la falsificarea de titluri de credit sau instrumente de plată, prev. de art. 48 din Codul penal raportat la art. 311 alin. 2 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.7. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.7.), deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori, prev. de art. 314 alin. 2 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.7. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.7.), punerea în circulație de valori falsificate, prev. de art. 313 alin. 1 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. III.7. și la litera D, pct. D.1., subpct. III.7.), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 din Codul penal și art. 5 din Codul penal;

12. **Lasca Mihai Ioan**, pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. 1, art. 43 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal (descrișă la litera C, pct. IV. și la litera D, pct. D.1., subpct. IV.1.).

În ceea ce îl privește pe inculpatul Lasca Mihai Ioan, în fapt, s-a reținut:

În perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, inculpatul Lasca Mihai Ioan a inițiat, iar apoi a constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și alte două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativul „Feri” și „Nelu”, acesta din urmă posibil a fi Voicila Ioan, un grup infracțional organizat a cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală, grup care însă, deși din probațiunea administrată reiese că s-a constituit, nu rezultă că a și reușit să-și atingă scopul pentru care s-a format.

În acest sens, având cunoștință despre intențiile persoanei neidentificate, cunoscută sub apelativul „Feri”, de a trece ilegal migranți din România în Ungaria și apoi mai departe spre vestul Europei, inculpatul Lasca Mihai Ioan a luat, la sfârșitul lunii iulie 2012, decizia de a constitui un grup infracțional organizat a cărui scop urma să fie cel expus în alineatul precedent, rolul persoanei neidentificate, cunoscută sub apelativul „Feri”, fiind acela de a identifica și racola persoane de origine afro-asiatică, iar rolul inculpaților Lasca Mihai Ioan și Bejușcă Ioan Gheorghe fiind acela de a facilita și organiza trecerea ilegală a frontierei de stat de către grupurile formate din persoanele de origine afro-asiatică, lucrul acesta urmând a fi realizat cu ajutorul unor persoane care aveau ca preocupări călăuzirea de migranți spre Ungaria.

Pentru găsirea acestor călăuze inculpații Lasca Mihai Ioan și Bejușcă Ioan Gheorghe au întreprins mai multe acțiuni precum contactarea unor persoane prin intermediul cărora să găsească călăuze, întâlniri comune cu „Feri”, conceperea unui plan de acțiune, negocierea unor „tarife” în schimbul cărora să treacă ilegal migrații peste frontiera de stat.

În vederea punerii în aplicare a planului infracțional inculpatul Lasca Mihai Ioan a l-a cooptat pe inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, care la rândul său a aderat la ideea inculpatului Lasca, sens în care acesta din urmă, în executare a deciziei de a constitui grupul infracțional organizat având scopul precizat, în cursul luni august 2012 a purtat mai multe discuții cu inculpatul Lasca pentru a organiza activitatea de trecere ilegală a migrațiilor și chiar a contactat telefonic un bărbat din Ungaria, pe care-l cunoștea sub apelativul de „Ioji”, pentru a obține indicații și referințe în legătură cu modalitatea în care persoanele de origine afro-asiatică să ajungă în Ungaria.

Tot pentru punerea în aplicare a planului infracțional inculpatul Lasca Mihai Ioan a luat legătura cu martorul Murvai Floricel, dar și cu doi cetățeni maghiari neidentificați până în prezent, un anume „Feri” și un anume „Nelu”, cărora le-a comunicat proiectul său și le-a propus să constituie organizația infracțională concepută de el, în care să implice și alte persoane care puteau facilita atingerea scopului grupului.

Astfel, din procesele-verbale de redare a convorbirilor și comunicărilor interceptate autorizat în cauză rezultă că inculpatul Lasca Mihai Ioan a purtat mai multe discuții legate de traficul de migranți cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, precum cea din data de 01 august 2012, ora 10:45, când au vorbit

"De oile ălea negre, de oile ălea negre!", inculpatul Lasca invitându-l pe inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe la o întâlnire cu cetățenii maghiari cu care se afla la acel moment la restaurantul Colors din Oradea, acesta refuzând însă invitația dar comunicându-i că a vorbit cu „băieții” din Satu Mare, sau discuția din aceeași zi, ora 12:09, când după ce a avut loc un schimb de replici pe subiectul sumei de bani pe care o vor primi pentru fiecare migrant trecut peste frontieră, inculpatul Bejușcă întrebând dacă *"a bătut în cuie"* iar inculpatul Lasca Mihai Ioan răspunzând că *"n-am bătut în cuie la preț dar îi, îi în picioare treaba!"*, ulterior inculpații au discutat despre omul care le va rezolva trecerea frauduloasă a migrantilor, care era în acel moment pe litoral și care voia să știe dacă va fi *"flux normal, continuu sau numa'..."*, iar inculpatul Lasca i-a transmis acestuia că *"Da este, este, este!"*, referindu-se la faptul că activitatea infracțională urmează să se desfășoare pe un timp îndelungat, cu titlu de regularitate și să vizeze multe persoane.

O altă discuție referitoare la *"mielușei ăia negri"* a avut loc în data de 06 august 2012, la ora 12:04, între inculpații Lasca și Bejușcă, discuție care în întregime s-a referit la modul în care vor găsi călăuze și suma de bani obținută în schimbul trecerii ilegale peste frontieră a unui migrant.

În același scop al inițierii grupului infracțional organizat specializat în trecerea ilegală peste frontiera de stat a unor migranți, inculpatul Lasca Mihai Ioan s-a întâlnit atât cu "Feri" cât și cu acel "Nelu" și a purtat discuții telefonice cu acel "Feri", cu privire la organizarea trecerii de migranți ilegal peste granița româno-maghiară.

Dintre discuțiile telefonice dintre inculpatul Lasca și numitul „Feri” sunt demne de menționat cea din data de 28 august 2012, ora 21:06, când "Feri", aflat la postul telefonic cu numărul de apel 36703547871 (prefix Ungaria), i-a spus *"Trebe să vorbesc mâine cu încă cineva și o să vedem cum să fai...facem cu, cu oile!"* iar apoi i-a spus că *"Da... prea scump pentru ei! Mâine trebe, măntâlnesc după masă cu încă cineva și după aceea viu cu, la tine și vorbim la un preț care putem lucra!"*, sau discuția din data de 30 august 2012, la ora 13:26, când aceeași persoană, după ce inculpatul Lasca Mihai Ioan îi spune *"Auzi! Vreau să dau un răspuns la, acolo la oi, acolo, vreau să dau răspuns"*, acesta i-a răspuns că *"Da' la oile, ă, ă, am vorbit a... am vorbit cu amândoi ăăă cine am eu..."* și *"...cu care am vorbit și prea scump! Mi-o zis cel mai mult 1000... ne dă și atât! Nu poate mai, ă, ă, nu, nu-ți dă mai mult!"*.

În vederea realizării scopului grupului pe care hotărâse să-l inițieze, inculpatul Lasca Mihai Ioan a apelat la ajutorul martorului Murvai Floricel, căruia i-a solicitat să se intereseze de călăuze disponibile și de prețul cerut de acestea pentru transportarea fiecărui migrant peste graniță.

Aceste aspecte rezultă din declarația inculpatului Lasca Mihai Ioan (vol. III, filele 39-42, 46-48), din declarațiile martorilor Murvai Floricel și Hendre Aurel (vol. II, filele 115-121), din procesul-verbal de confruntare între inculpații Lasca Mihai Ioan și Bejușcă Ioan Gheorghe (vol. III, filele 329-330), din procesul-verbal de confruntare între inculpatul Lasca Mihai Ioan și martorul

Murvai Floricel (vol. III, filele 49-52), din procesul-verbal de confruntare dintre martorii Murvai Floricel și Hendre Aurel (vol. III, filele 53-55).

În drept, faptele inculpatului **Lasca Mihai Ioan** care în perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, a inițiat și constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativele „Feri” și „Nelu”, un grup infracțional organizat a cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală, constituie infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. 1, art. 43 alin. 1 din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor sub dosar nr. 2151/111/2018

Prin **încheierea penală nr. 179/Î/CP/2019 din data de 30 octombrie 2019 pronunțată în dosarul nr. 2151/111/2018/a1**, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bihor, în baza art. 345 alin. 1 din Codul de procedură penală, a respins cererile și excepțiile privind legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală invocate de inculpații: Sîrbu Constantin Eduard, Ojog Alin Dumitru, Bilaniuc Sebastian Eugen, Bejușcă Ioan Gheorghe, Brisc Viorel Ciprian, Koteles Robert Janos, Gafencu Lucian Constantin, Kosorinsky Roman, Sasu Sorin, Lasca Mihai Ioan, Leho Valentin Cosmin și Zlibuț Gheorghe Cosmin, prin apărătorii lor.

În baza art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală, a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul din data de 23.07.2018, emis în dosar nr. 111/D/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Oradea, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării cauzei.

Încheierea anterior menționată a rămas definitivă prin **încheierea penală nr. 24/CCP/2021 din data de 12 martie 2021 pronunțată de completul de judecători de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Oradea**, prin care au fost respinse, ca nefondate, contestațiile declarate de inculpații Sîrbu Constantin Eduard, Ojog Alin Dumitru, Bilaniuc (fost Fotă) Sebastian Eugen, Brisc Viorel Ciprian, Gafencu Lucian Constantin, Sasu Sorin, Kosorinsky Roman, Leho Valentin Cosmin, Koteles Robert Janos, Zlibuț Gheorghe Cosmin și Lasca Mihai Ioan.

Prin **sentința penală nr. 192/P/2021 din data de 10.11.2021, pronunțată în dosarul nr. 2151/111/2018**, Tribunalul Bihor - Secția Penală a admis excepția necompetenței după calitatea persoanei și, în baza art. 50 din Codul de procedură penală raportat la art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală cu referire la art. 48 alin. 2 din Codul de procedură penală, a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei privind pe inculpații Sîrbu Constantin Eduard, Ojog (fost Stoia) Alin Dumitru, Bilaniuc (fost Fotă) Sebastian Eugen,

Bejușcă Ioan Gheorghe, Brisc Viorel Ciprian, Kosorinsky Roman, Leho Valentin Cosmin, Gafencu Lucian Constantin, Sasu Sorin, Koteles Robert Janos, Zlibuț Gheorghe Cosmin, Lasca Mihai Ioan, în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pentru a pronunța această hotărâre, în esență, s-a reținut că, prin Hotărârea nr. 70 din 21 decembrie 2020 cu privire la validarea mandatelor deputaților aleși la data de 6 decembrie 2020, emisă de Camera Deputaților și publicată în Monitorul Oficial nr. 1271 din 21 decembrie 2020, au fost validate mandatele deputaților aleși la data de 6 decembrie 2020, nominalizați în anexa nr. 1, anexă care face parte integrantă din hotărâre.

Anexa nr. 1 cuprinzând numele și prenumele deputaților validați în ședința Camerei Deputaților din 21 decembrie 2020 prevede cu referire la Circumscripția electorală nr. 5 Bihor, la poziția 9, numele și prenumele inculpatului *Lasca Mihai Ioan*.

Drept urmare, raportat la prevederile legale regăsite în art. 40 alin. 1 și art. 48 alin. 2 din Codul de procedură penală, tribunalul a constatat că în prezenta cauză, competența de judecată, după calitatea de deputat a inculpatului Lasca Mihai Ioan, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanță în favoarea căreia și-a declinat competența.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție sub dosar nr. 2151/111/2018.

Prin *încheierea nr. 134 din 29 martie 2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosarul nr. 2151/111/2018*, în baza art. 46 din Codul de procedură penală, s-a disjuns cauza cu privire la inculpatul **Lasca Mihai Ioan**, trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 111/D/P/2013 din 23 iulie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism Serviciul Teritorial Oradea, cu formarea unui nou dosar pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală.

S-a stabilit termen de judecată în dosarul nou format privind pe Lasca Mihai Ioan la data de 12 aprilie 2022.

S-a trimis cauza ce formează obiectul dosarului nr. 2151/111/2018 privind pe inculpații **Sîrbu Constantin Eduard, Ojog Alin Dumitru, Bilaniuc Sebastian Eugen, Brisc Viorel Ciprian, Bejușcă Ioan Gheorghe, Koteles Robert Janos, Gafencu Lucian Constantin, Kosorinsky Roman, Sasu Sorin, Leho Valentin Cosmin și Zlibuț Gheorghe Cosmin**, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 111/D/P/2013 din 23 iulie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea, spre competență soluționare la **Tribunalul Bihor**.

Pentru a dispune astfel, s-a reținut că prin rechizitoriul nr. 111/D/P/2013 din 23 iulie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea, au fost trimiși în judecată alături de inculpatul Lasca Mihai Ioan și inculpații **Sîrbu Constantin Eduard, Ojog Alin Dumitru, Bilaniuc**

Sebastian Eugen, Brisc Viorel Ciprian, Bejușcă Ioan Gheorghe, Koteles Robert Janos, Gafencu Lucian Constantin, Kosorinsky Roman, Sasu Sorin, Leho Valentin Cosmin și Zlibuț Gheorghe Cosmin.

Inculpatul **Lasca Mihai Ioan** a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de constituirea unui grup organizat, prevăzută de art. 367 alin. 1 din Codul penal, în fapt, în sarcina acestuia, reținându-se că în perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, inculpatul Lasca Mihai Ioan a inițiat și a constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și alte două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativul „Feri” și „Nelu”, un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală.

Potrivit art. 367 alin. 1 din Codul penal, inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. Alin. 6 al aceluiași articol, definește *grupul infracțional organizat ca fiind grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.*

Potrivit art. 46 alin. 1 din Codul de procedură penală, *pentru motive temeinice privind mai buna desfășurare a judecății, instanța poate dispune disjungerea acesteia cu privire la unii dintre inculpați sau la unele dintre infracțiuni.* Dispozițiile art. 43 alin. 1 din Codul de procedură penală, statuează că *instanța dispune reunirea cauzelor în cazul infracțiunii continuate, al concursului formal de infracțiuni sau în orice alte cazuri când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune.*

Înalta Curte a constatat că, din descrierea faptei, astfel cum s-a menționat anterior, inculpatul Lasca Mihai Ioan a avut legătură în prezenta cauză doar cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe. Or, atâta vreme cât doi dintre cei trei membri ai grupului infracțional organizat, așa cum prevede legea, sunt cunoscuți, al treilea, respectiv al patrulea fiind necunoscuți, nu impietează asupra analizării infracțiunii, chiar dacă față de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe se dispune disjungerea cauzei. Cu privire la ceilalți inculpați se poate observa, din actul de sesizare, că nu expusă niciun fel de legătură infracțională cu inculpatul Lasca Mihai Ioan.

Pe de altă parte, Înalta Curte a avut în vedere și împrejurarea că infracțiunile reținute atât în sarcina inculpatului Bejușcă Ioan Gheorghe, cât și a inculpatului Lasca Mihai Ioan, nu fac parte dintre infracțiunile prevăzute în dispozițiile art. 43 alin. 1 din Codul de procedură penală, respectiv infracțiune continuată, concurs formal de infracțiuni sau alte cazuri când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune, situații în care disjungerea nu ar fi fost posibilă.

Pe cale de consecință, raportat la cele ce preced, s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la inculpatul Lasca Mihai Ioan.

La termenul de judecată din 12 aprilie 2022, reprezentantul Ministerului Public a înțeles să ridice o problemă de drept, respectiv dacă prezenta cauză se află în procedura de cameră preliminară sau în faza judecării în fond, având în vedere că inculpatul are calitatea de deputat, iar Curtea de Apel Oradea a pronunțat o încheiere definitivă în cameră preliminară.

Pentru a da posibilitatea inculpatului să își pregătească apărarea cu privire la cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public privind o eventuală posibilitate ca prezenta cauză să se reia din faza camerei preliminare, având în vedere și solicitarea apărătorului ales al inculpatului în sensul acordării unui termen mai lung, s-a dispus amânarea cauzei la data de 10 mai 2022.

La termenul de judecată din 10 mai 2022, Înalta Curte a respins cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public la termenul anterior, având în vedere, pe de o parte, că prezenta cauză se află în faza de judecată în fond, încheierea de cameră preliminară a rămas definitivă și a intrat în autoritatea de lucru judecat. În plus, s-a constatat că practica judiciară depusă de reprezentantul Ministerului Public la dosar este nerelevantă, în raport cu problema de drept invocată în cauză, ambele decizii vizează calea de atac a apelului, în care se constată și se invocă anumite nulități care s-ar fi desfășurat pe parcursul camerei prealabile, instanța de apel în cadrul controlului apelului constatând această nulitate.

S-a reținut așadar, că atunci când neregularitățile se descoperă în timpul judecării (în cameră preliminară, în faza cercetării judecătorești sau în apel), nulitatea se invocă pe cale de excepție, spre exemplu excepția necompetenței reglementată de art. 47 Cod procedură penală. Când se au, însă, în vedere neregularități săvârșite în timpul judecării (inclusiv în procedura camerei preliminare), dar sunt descoperite după terminarea acesteia sau care privesc hotărârea prin care se pune capăt judecării), nulitatea se invocă prin mijlocirea căilor de atac (apel, contestație).

Pe de altă parte, potrivit art. 40 alin. 1 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție este competentă să judece în primă instanță infracțiunile săvârșite de senatori și deputați, iar conform dispozițiilor art. 40 alin. 4 din Codul de procedură penală, Înalta Curte este competentă să judece calea de atac a contestației, adică calea de atac împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel în primă instanță. Rezultă, așadar, că legiuitorul a stabilit competența Înaltei Curți după calitatea persoanei numai pentru soluționarea în primă instanță a cauzei pentru calitățile deosebite, iar pentru calea de atac a contestației, competența Înaltei Curți este stabilită potrivit principiului proximității. Or, în cauză, la judecata în primă instanță, inculpatul Lasca Mihai Ioan nu avea o calitate specială care să atragă competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar infracțiunile pentru care inculpații au fost trimiși în judecată erau de competența tribunalului. Ulterior, după sesizarea cu contestație împotriva încheierii finale de cameră preliminară, inculpatul Lasca Mihai Ioan a dobândit calitatea de deputat.

Așadar, s-a constatat că nu este posibil ca o cale de atac declarată împotriva unei hotărâri pronunțate de judecătorie sau de tribunal să fie

soluționată de Înalta Curte de Casație și Justiție, acest aspect fiind stabilit de Înalta Curte prin mai multe decizii, precum și de Codul de procedură penală.

Drept urmare, constatând că inculpatul Lască Mihai Ioan a dobândit calitatea de deputat după pronunțarea încheierii finale de cameră preliminară de către tribunal, mai precis în timpul soluționării de către curtea de apel a contestației declarate împotriva acestei încheieri, soluționarea contestației s-a realizat cu respectarea normelor de competență funcțională a curții de apel, nefiind în prezența nulității absolute invocate de procuror.

În continuare, prin aceeași încheiere Înalta Curte a luat act că inculpatul Lasca Mihai Ioan nu solicită să fie judecat conform procedurii prevăzute de art. 374 alin. (4) și art. 375 din Codul de procedură penală (procedura simplificată), ci conform procedurii de drept comun.

Totodată, în ceea ce privește probatoriul, Înalta Curte a apreciat că probele solicitate de apărătorul ales al inculpatului Lasca Mihai Ioan sunt relevante, în parte și în raport cu tezele probatorii invocate, dar și pentru clarificarea circumstanțelor cauzei și aflării adevărului, în temeiul art. 100 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, a încuviințat, în parte, *cererea de probatorii formulată, respectiv* a încuviințat pentru inculpatul Lasca Mihai Ioan administrarea probei cu martorii: *Murvai Floricel, Hendre Aurel, Bejușcă Ioan Gheorghe, Leho Valentin Cosmin și Budai Mircea*. În temeiul art. 100 alin.4 lit. b din Codul de procedură penală, a respins solicitarea de încuviințare a probei constând în audierea martorului Voicilă Ioan, pentru dovedirea împrejurărilor de fapt fiind suficiente probele solicitate și încuviințate, iar în situația în care după audierea martorilor încuviințați va rezulta necesitatea audierii și a acestui martor se va pune în discuție și se va aprecia la acel moment. Înalta Curte a luat act că Ministerul Public, prin reprezentant, nu a solicitat probe noi.

În cadrul *cercetării judecătorești* a fost administrată proba cu martori, fiind audiați martorii Hendre Aurel (în ședința publică din data de 7 iunie 2022), Leho Valentin Cosmin (în ședința publică din data de 20 septembrie 2022) și Bejușcă Ioan Gheorghe, prin intermediul videoconferinței la locul de deținere din Austria, conform ordinului european de anchetă (în ședința publică din data de 29 noiembrie 2022), declarațiile acestora luate sub prestare de jurământ fiind consemnate în scris, semnate și atașate la dosar (file: 115, vol. I; 6, 44-45, vol. II).

Pentru termenul de judecată din data de 20 septembrie 2022, inculpatul Lasca Mihai Ioan a depus o cerere prin care a menționat că *solicită continuarea procesului penal în conformitate cu art. 396 alin. (6) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. f din Codul de procedură penală* cu referire la art. 154 alin. (1) din Codul penal.

La termenul de judecată din 31 ianuarie 2023, Înalta Curte a constatat imposibilitatea administrării probei cu martorii Budai Mircea și Murvai Floricel, făcând aplicarea dispozițiilor art. 383 alin. (3) din Codul de procedură penală, în ceea ce îl privește pe martorul Budai Mircea și a dispozițiilor art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală, în ceea ce îl privește pe martorul Murvai

Floricele, declarațiile date de acesta din urmă în cursul urmăririi penale urmând a fi avute în vedere la soluționarea cauzei.

În aceeași ședință de judecată, Înalta Curte a procedat la audierea inculpatului Lasca Mihail Ioan, potrivit dispozițiilor art. 378 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 107 – art. 110 din Codul de procedură penală, după ce i-au fost aduse la cunoștință drepturile prevăzute de dispozițiile art. 108 din Codul de procedură penală, declarația acestuia fiind consemnată în scris, semnată și atașată la dosar (file 123-124, vol. II).

Prin aceeași încheiere s-a dispus, în temeiul art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală, respingerea cererii formulate de apărătorul ales al inculpatului Lasca Mihai Ioan de audiere a numitului Voicilă Ioan în calitate de martor și de încuviințarea emiterii a două adrese, una către S.R.I. și una către D.I.I.C.O.T. - S.T. Oradea, ca inutilă. S-a încuviințat cererea formulată de apărătorul inculpatului privind eliberarea în format electronic a unei copii a înregistrării ședinței de judecată de la termenul de astăzi și pune în vedere acestuia să depună un suport de stocare.

Cu privire la cererea formulată de apărare privind încuviințarea emiterii a două adrese, una către S.R.I. și una către D.I.I.C.O.T. - S.T. Oradea, Înalta Curte, în baza art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală, a constatat că este inutilă, întrucât în procedura camerei preliminare, Completul de judecători de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Oradea a solicitat relații atât de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea cât și de la Serviciul Român de Informații, relațiile fiind înaintate și atașate la dosarul nr. 2151/111/2018/a1.

La termenul de judecată din 28 martie 2023, nemaifiind cereri de formulat sau excepții de invocat, Înalta Curte a constatat terminată cercetarea judecătorească și a acordat cuvântul în dezbaterile pe fond a cauzei.

Dezbaterile părților au fost consemnate, pe larg, în încheierea din data de 28 martie 2023, care face parte integrantă din prezenta sentință penală.

Preliminar, Înalta Curte constată că, în cadrul dezbaterilor asupra acuzației, inculpatul Lasca Mihail Ioan *a solicitat*, în baza art. 281 alin. (1) lit. b din Codul de procedură penală, referitor la încălcarea dispozițiilor privind competența materială, dar și alin. (2) și (3) prin raportare la alin. 102 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, *excluderea probelor* obținute în mod nelegal, respectiv procesele-verbale cu privire la cele cinci discuții telefonice purtate în datele de 06.08.2012, 07.08.2012, 27.08.2012, 28.08.2012 și 29.08.2012. Astfel, a invocat *nulitatea absolută* a acestor procese-verbale, întrucât S.R.I. a intervenit în ancheta penală, susținând că autorizațiile emise de Tribunalul Bihor pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice au fost puse în executare de Serviciul de Operațiuni Speciale Oradea, care este o structură din cadrul Ministerului de Interne, însă s-a folosit infrastructura tehnică administrată de S.R.I. Or, având în vedere considerentele Deciziei nr. 51/2016, precum și faptul că S.R.I. avea atribuții exclusiv în ceea ce privește mandatele de interceptare emise în baza Legii nr. 51/2016, rezultă că *S.R.I. nu putea și nici*

nu îi era permis să asigure infrastructura tehnică de punere în executare a acestor mandate.

Această apărare a inculpatului va fi verificată de Înalta Curte înainte de a proceda la analiza probelor administrate în cauză și de a reține situația de fapt, întrucât, dacă va fi găsită întemeiată, probele contestate nu mai pot fi avute în vedere la reținerea situației de fapt și la dovedirea acuzației aduse inculpatului.

În primul rând, Înalta Curte reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 342 și următoarele din Codul de procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea *legalității administrării probelor* și a efectuării actelor de urmărire penală de către organele de urmărire penală.

Prin încheierea de ședință nr. 179/Î/CP/2019 din camera de consiliu din data de 30 octombrie 2019, pronunțată în cauză (dosar nr. 2151/111/2018/a1), judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bihor, în baza art. 345 alin. 1 Cod procedură penală, a respins ca nefondate cererile și excepțiile formulate, printre alții, și de inculpatul Lasca Mihai Ioan și a constatat competența și legalitatea sesizării instanței, precum și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, încheiere ce a rămas definitivă prin încheierea nr. 24/CCP/2021 din data de 12.03.2021 pronunțată de judecătorii de cameră preliminară de la Curtea de Apel Oradea – Secția penală și pentru cauze cu minori, prin care s-a respins ca nefondată, printre altele, și contestația declarată de inculpatul Lasca Mihai Ioan.

În această ultimă încheiere s-a reținut, în esență, că „(...) *Procedând la verificarea modalității de punere în executare a mandatelor de interceptare a convorbirilor telefonice în prezenta cauză, judecătorii de camera preliminară apreciază însă că aceasta a fost legală, nefiind încălcate dispoziției art. 91/2 Cod procedură penală 1968 (în vigoare la data punerii în executare a autorizațiilor), punerea în executare a autorizațiilor de interceptare care au fost emise în prezenta cauză fiind făcută de procuror și de organele de cercetare penală, polițiști din cadrul DIICOT Serviciul Teritorial Oradea sau din cadrul SOS Oradea.*

Așa cum rezultă din adresa nr.15487/12.01.2021 trimisă de SRI în cauză, lucrătorii acestui serviciu nu au pus în executare autorizațiile de interceptare, nu au stocat convorbirile și comunicările interceptate și, nici nu au asigurat redarea acestora, ci doar au asigurat suportul tehnic, concretizat în transmiterea semnalului de la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor către structurile de exploatare tehnică a Ministerului Afacerilor Interne, Direcția de Operațiuni Speciale – Serviciul Operațiuni Speciale Oradea, care a pus în executare activitățile dispuse prin ordonanța procurorului și activitățile prevăzute în autorizațiile emise de instanță, efectuând recepționarea semnalului și transcrierea conținutului comunicațiilor interceptate. (...)

Raportat la considerentele anterior expuse judecătorii de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Oradea apreciază ca nefondate solicitările vizând constatarea nulității proceselor verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate motivat de faptul că ar fi fost obținute

nelegal, și anume cu nerespectarea dispozițiilor art. 91/2 din vechiul cod de procedură penală.(...)”

Într-adevăr, din adresa nr. 4.040.657/BOS Oradea din 09.11.2020 emisă de Inspectoratul General al Poliției Române – Direcția Operațiuni Speciale – Brigada Operațiuni Speciale Oradea rezultă că „*în dosarele nr. 53/D/P/2012 și nr. 79/D/P/2012, dosare ce au fost reunite la dosarul nr. 111/D/P/2013 al D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Oradea, am pus în executare mandatele de supraveghere tehnică și am efectuat activități specifice care au constat în interceptarea, înregistrarea, exploatarea și redarea convorbirilor telefonice supuse autorizării și supraveghere operativă, lucrătorii din cadrul serviciului, care au efectuat activitățile de mai sus, fiind desemnați ca organe de cercetare ale poliției judiciare.*”

Convorbirile telefonice purtate în datele de 01.08.2012 (orele 10:45 și 12:09), 06.08.2012 (ora 12:09), 07.08.2012 (ora 22:35), 27.08.2012 (ora 12:27), 28.08.2012 (ora 21:06) și 30.08.2012 (ora 13:26), convorbiri pe care procurorul și-a fundamentat acuzarea, au fost înregistrate în baza autorizațiilor nr. 150/13.07.2012 și nr. 167/02.08.2012 emise de Tribunalul Bihor, solicitate în dosarul nr. 53/D/P/2012.

Totodată, din adresa nr. 15487/12.01.2021 emisă de Serviciul Român de Informații – U.M. 0198 București, rezultă că, în cazul autorizațiilor nr. 150/13.07.2012 și nr. 167/02.08.2012 emise de Tribunalul Bihor, solicitate în dosarul nr. 53/D/P/2012, SRI „*a acordat exclusiv sprijin tehnic D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Oradea, prin transmiterea semnalului de la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor către structurile de exploatare tehnică ale Ministerului Afacerilor Interne, respectiv, Inspectoratul General al Poliției Române – Direcția Operațiuni Speciale – Serviciul Operațiuni Speciale Oradea, în cooperare cu Compartimentul Operațiuni Speciale Satu Mare, care au pus în executare activitățile dispuse în autorizațiile emise de instanță, efectuând recepționarea semnalului și transcrierea conținutului comunicațiilor interceptate.*”

În concluzie, Înalta Curte constată că *lucrători din cadrul Serviciul Operațiuni Speciale Oradea, desemnați ca organe de cercetare ale poliției judiciare, au pus în executare mandatele de supraveghere tehnică emise de Tribunalul Bihor, în baza cărora au fost înregistrate convorbirile telefonice invocate în acuzare, și au efectuat activități specifice, constând în interceptarea, înregistrarea, exploatarea și redarea convorbirilor telefonice supuse autorizării, cu sprijinul tehnic al SRI, constând în transmiterea semnalului de la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor către structurile de exploatare tehnică ale Ministerului Afacerilor Interne, respectiv Inspectoratul General al Poliției Române – Direcția Operațiuni Speciale – Serviciul Operațiuni Speciale Oradea.*

Pe cale de consecință, susținerea apărării din cadrul notelor scrise, în sensul că interceptările convorbirilor telefonice ar fi fost efectuate în baza mandatelor de siguranță națională („*nulitatea absolută a proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor punerii în executare a mandatelor de siguranță națională*”), nu are corespondent în realitate.

Totodată, Înalta Curte constată că ceea ce se contestă de apărare *nu este punerea în executare* a mandatelor de supraveghere tehnică emise de Tribunalul Bihor, *ci sprijinul tehnic acordat de SRI* organelor de cercetare ale poliției judiciare chemate să pună în executare respectivele măsuri de supraveghere tehnică.

De altfel, chiar inculpatul, prin apărătorul său ales, în cadrul dezbaterilor, a arătat că „autorizațiile emise de Tribunalul Bihor pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice au fost puse în executare de Serviciul de Operațiuni Speciale Oradea, care este o structură din cadrul Ministerului de Interne, însă s-a folosit infrastructura tehnică administrată de S.R.I.” Or, în opinia apărării, „S.R.I. nu putea și nici nu îi era permis să asigure infrastructura tehnică de punere în executare a acestor mandate”, aspect care rezultă din considerentele Deciziei nr. 51/2016, S.R.I. având atribuții exclusiv în ceea ce privește mandatele de interceptare emise în baza Legii nr. 51/2016.

Înalta Curte nu poate reține această apărare a inculpatului pentru următoarele considerente:

Prin Decizia nr. 51/2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma "*ori de alte organe specializate ale statului*" din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională. Art. 142 din Codul de procedură penală are ca denumire marginală „*Punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică*”, iar în alin. (1) prevede că „*Procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției ori de alte organe specializate ale statului.*”

În considerentele acestei decizii s-a reținut că „**26. Punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică se face, conform art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, de către procuror, care poate dispune și ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției ori de alte organe specializate ale statului. Complementar, potrivit alin. (2) al art. 142, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de orice tip de comunicare ori de servicii financiare sunt obligați să colaboreze cu organele de urmărire penală, respectiv cu autoritățile prevăzute la alin. (1) al art. 142, în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică.**

27. Spre deosebire de actuala reglementare, dispozițiile art. 91² alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală din 1968 prevedeau că procurorul procedează personal la interceptări și înregistrări sau poate dispune ca acestea să fie efectuate de organul de cercetare penală. Astfel, organele care puteau lua parte la activitatea de supraveghere erau doar procurorul și organele de cercetare penală. (...)

29. În continuare, Curtea constată că este necesar să stabilească ce reprezintă, din punct de vedere al dreptului procesual penal, punerea în

executare a mandatului de supraveghere tehnică și procesul-verbal de consemnare a activităților de supraveghere tehnică.(...)

33. În acest sens, Curtea reține că activitatea de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică prevăzută la art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală este realizată prin acte procesuale/procedurale. Cu alte cuvinte, **art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală nu vizează activitățile tehnice**, acestea fiind prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală, care face referire la persoanele obligate să colaboreze cu organele de urmărire penală pentru punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică, respectiv la furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de orice tip de comunicare ori de servicii financiare.

34. Așa fiind, Curtea conchide că **actele îndeplinite de organele prevăzute la art. 142 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală reprezintă procedee probatorii** care stau la baza procesului-verbal de consemnare a activității de supraveghere tehnică, ce constituie un mijloc de probă. Pentru aceste motive, organele care pot participa la realizarea acestora sunt numai organele de urmărire penală. Acestea din urmă sunt cele enumerate la art. 55 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv procurorul, organele de cercetare penală ale poliției judiciare și organele de cercetare penală speciale.

35. Referitor la asigurarea suportului tehnic pentru realizarea activității de supraveghere tehnică, așa cum Curtea a reținut la paragraful 26, **sunt obligate să colaboreze cu organele de urmărire penală, la punerea în executare a mandatului de supraveghere, persoanele prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar acestea sunt specificate în mod clar și neechivoc în cuprinsul dispoziției legale anterior referite, prin sintagma "furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de orice tip de comunicare ori de servicii financiare. (...)"**.

Din considerentele acestei decizii se poate observa că instanța de contencios constituțional și-a fundamentat soluția din perspectiva persoanelor care pun în executare mandatul de supraveghere tehnică, iar nu din perspectiva persoanelor care asigură sprijinul tehnic pentru realizarea activității de supraveghere tehnică.

Chiar Curtea Constituțională a reținut această concluzie în Decizia nr. 26/2019, „163. (...) În jurisprudența sa, Curtea a statuat că "activitatea de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică prevăzută la art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală [Legea nr. 135/2010 - s.n.] este realizată prin acte procesuale/procedurale" (Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, paragraful 33), iar reglementarea acestora tine de domeniul legii și intră în sfera de competență a organelor de urmărire penală. În schimb, prin Decizia nr. 734 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 23 aprilie 2018, paragrafele 17 - 18, Curtea a statuat că sintagma "alte organe specializate ale statului" din dispozițiile art. 142 alin. (1)

din noul Cod de procedură penală nu vizează persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la executarea măsurilor de supraveghere. În acest sens, Curtea a reținut că, în Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, și-a fundamentat soluția din perspectiva persoanelor care pun în executare mandatul de supraveghere tehnică, iar nu din perspectiva persoanelor care asigură suportul tehnic pentru realizarea activității de supraveghere tehnică. (...)

Or, în cauză, înregistrările convorbirilor telefonice au fost efectuate în conformitate cu dispozițiile art. 91 ind. 1 și următoarele din Codul de procedură penală din 1968 și nu în conformitate cu dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, ce au făcut obiectul excepției de neconstituționalitate soluționată prin Decizia nr. 51/2016.

Conform art. 91 ind. 2 alin. (1) din Codul de procedură penală din 1968, în vigoare la momentul efectuării interceptărilor în prezenta cauză, care are ca titlu marginal „Organele care efectuează interceptarea și înregistrarea” prevedea că „Procurorul procedează personal la interceptările și înregistrările prevăzute în art. 91¹ sau poate dispune ca acestea să fie efectuate de organul de cercetare penală. Persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită potrivit Codului penal.”

Cu privire la această normă juridică, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 26/2019, a reținut că „163. (...) Totodată, Curtea a constatat - referitor la suportul tehnic pentru realizarea respectivei activități de supraveghere - că acesta era asigurat, sub imperiul vechiului Cod de procedură penală, de persoane fără atribuții de cercetare penală, în limitele competențelor lor, motiv pentru care dispozițiile art. 91² alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală din 1968 [potrivit căruia "Procurorul procedează personal la interceptările și înregistrările prevăzute în art. 91¹ sau poate dispune ca acestea să fie efectuate de organul de cercetare penală. Persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită potrivit Codului penal"] impuneau persoanelor chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări obligația de a păstra secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită penal.”

164. Așadar, Codul de procedură penală din 1968 nu reglementa punerea în executare a activităților dispuse prin autorizațiile emise de instanțele competente de către alte servicii specializate ale statului. (...)

Așa cum s-a reținut anterior, în cauză, procurorul, în acord cu dispozițiile art. 91 ind. 2 alin. (1) din Codul de procedură penală din 1968, a dispus organelor de cercetare penală (lucrători din cadrul Serviciului Operațiuni Speciale Oradea, desemnați ca organe de cercetare ale poliției judiciare) să pună în executare mandatele de supraveghere tehnică emise de Tribunalului Bihor, iar acestea au solicitat sprijin tehnic din partea S.R.I.

Sprijinul acordat de către lucrătorii SRI organelor de cercetare penală în vederea punerii în executare a mandatelor de supraveghere tehnică (autorizațiile nr. 150/13.07.2012 și nr. 167/02.08.2012 emise de Tribunalul Bihor) a constat

exclusiv în transmiterea semnalului de la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor către structurile de exploatare tehnică ale Ministerului Afacerilor Interne, respectiv, Inspectoratul General al Poliției Române – Direcția Operațiuni Speciale – Serviciul Operațiuni Speciale Oradea, în cooperare cu Compartimentul Operațiuni Speciale Satu Mare.

Toate celelalte activități, care sunt incluse în noțiunea de punere în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, respectiv interceptarea, înregistrarea, exploatarea și redarea convorbirilor telefonice supuse autorizării au fost desfășurate de lucrătorii din cadrul Serviciul Operațiuni Speciale Oradea, desemnați ca organe de cercetare ale poliției judiciare.

În atare situație, simpla transmitere a semnalului de la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor către structurile de exploatare tehnică ale Ministerului Afacerilor Interne (Serviciul Operațiuni Speciale Oradea), fără nicio altă activitate desfășurată de lucrătorii SRI, în opinia Înaltei Curți se încadrează în noțiunea de *concurș tehnic* la interceptări/înregistrări, în sensul dispozițiilor art. 91 ind. 2 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură penală din 1968.

Așadar, punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise în cauza privind pe inculpatul Lasca Mihai Ioan, respectiv realizarea supravegherii tehnice, ca procedeu probator, s-a făcut de către organele de cercetare penală ale poliției judiciare, situație în care nu se poate susține o încălcare a competenței materiale a organelor de urmărire penală.

Sanțiunea nulității absolute, prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, invocată de inculpatul Lasca Mihai Ioan, intervine atunci când administrarea probelor s-a făcut de către alte organe decât cele judiciare, iar prin aceasta se încalcă competența materială a organelor de urmărire penală.

În acest sens, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 26/2019, a reținut că „206. Potrivit art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, *„Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei”*. Aceste dispoziții legale reprezintă garanții procesuale ale dreptului la un proces echitabil, asigurat, în acest caz, prin reglementarea în sarcina organelor judiciare a interdicției de a utiliza în soluționarea cauzelor penale probe declarate nule [Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 februarie 2018, paragraful 14]. O probă nu poate fi obținută nelegal decât dacă mijlocul de probă și/sau procedeu probatoriu prin care este obținută sunt/este nelegale/nelegal, aceasta presupunând nelegalitatea dispunerii, autorizării sau administrării probei, și că nelegalitatea acestora este sancționată de prevederile art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, prin aplicarea regimului nulității absolute sau relative. Așadar, Curtea a apreciat că art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală trebuie coroborat cu alin. (3) al acestui text legal, ceea ce înseamnă că probele obținute prin actele prevăzute la art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală nu pot fi folosite în procesul penal în condițiile în care aceste

acte sunt lovite de nulitate absolută sau relativă [Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018, paragraful 17].

207. Art. 102 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală nu reglementează instituții diferite, ci presupun întotdeauna aplicarea regimului nulităților în materia probațiunii, așa cum este acesta reglementat la art. 280 - 282 din Codul de procedură penală, iar rezultatul nulității actelor, respectiv a mijloacelor de probă și a procedurilor probatorii, determină imposibilitatea folosirii probelor în proces [Decizia nr. 840 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016, paragraful 17].

208. Curtea subliniază că administrarea probelor de către alte organe decât cele judiciare încalcă competența materială a organelor de urmărire penală, ceea ce atrage aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, respectiv nulitatea absolută a actelor prin care s-a administrat aceasta. De asemenea aceeași sancțiune se impune și în privința actelor prin care s-a administrat o probă de către organele de urmărire penală, fără a se ține cont de calitatea persoanei. (...)

211. Prin urmare, având în vedere art. 197 alin. (2) din Codul de procedură penală din 1968 și art. 281 din Codul de procedură penală, acest din urmă text coroborat cu Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017, prin care s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție și celorlalte instanțe judecătorești, precum și Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și unităților subordonate să verifice în cauzele pendinte, în ce măsură s-a produs o încălcare a dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, și să dispună măsurile legale corespunzătoare.”

Or, în speță, punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, respectiv realizarea supravegherii tehnice, ca procedeu probator (administrarea probei), s-a făcut de către organele de cercetare penală ale poliției judiciare, așa cum s-a reținut anterior.

Pentru considerentele expuse în cele ce preced, Înalta Curte reține că interceptarea, înregistrarea, exploatarea și redarea convorbirilor telefonice supuse autorizării, în prezenta cauză, s-au efectuat cu respectarea dispozițiilor legale în materie, în vigoare la acel moment, inclusiv cele referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, astfel că apărarea formulată de inculpatul Lasca Mihai Ioan în sens contrar, precum și solicitarea de excludere a probelor obținute prin procedeul probator al supravegherii tehnice sunt nefondate.

Analizând materialul probator administrat în cauză atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, acuzația formulată în rechizitoriu și raționamentul juridic din rechizitoriu, concluziile formulate

în dezbateri, de către procurorul care a participat la ședința de judecată, precum și concluziile formulate de inculpat, Înalta Curte de Casație și Justiție reține următoarele:

Prioritar, Înalta Curte reține că, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. f) teza a II-a din Codul de procedură penală, exercitarea acțiunii penale este împiedicată de intervenirea prescripției răspunderii penale, iar, în acest caz, doar inculpatul poate solicita continuarea procesului penal, conform art. 18 din Codul de procedură penală.

În lipsa unei cereri de continuare a procesului penal din partea inculpatului, acțiunea penală se stinge, conform art. art. 17 alin. (2) rap. la art. 396 alin. (6) din Codul de procedură penală, prin pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal.

Totodată, potrivit art. 396 alin. (7) din Codul de procedură penală, numai în caz de continuare a procesului penal ca urmare a solicitării inculpatului, se poate pronunța o soluție de achitare, dacă se constată incidența vreunuia din cazurile prevăzute în dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a)-d) din Codul de procedură penală.

În cauză, prin prisma dispozițiilor legale anterior menționate, Înalta Curte constată că inculpatul Lasca Mihai Ioan, fiind asistat de avocat ales, a solicitat continuarea procesului penal, sens în care va analiza, prioritar, temeinicia acuzației aduse inculpatului.

Asupra chestiunilor de fapt și a mijloacelor de probă

Prin actul de sesizare s-a reținut în sarcina inculpatului Lasca Mihai Ioan că, în perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, a inițiat și a constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și alte două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativul „Feri” și „Nelu”, un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală.

Așadar, Înalta Curte este chemată a statua dacă în perioada august-septembrie 2012, inculpatul Lasca Mihai Ioan a inițiat și a constituit un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală.

Probatoriul administrat în cauză, astfel cum va fi analizat în cele ce urmează, *a confirmat existența, în intervalul august – septembrie 2012, a unor discuții purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu diverse persoane, unele aflate pe teritoriul Ungariei, având ca temă găsirea unor persoane care să se implice în trecerea frontierei de stat a unor migranți - persoane de origine afro-asiatică, contra unor sume de bani, fără ca aceste discuții să se materializeze.* Însă, probatoriul administrat nu fundamentează, dincolo de orice îndoială rezonabilă, concluzia certă a constituirii și a existenței unui grup infracțional

organizat, astfel cum acesta este definit de dispozițiile art. 367 alin. (6) din Codul penal.

În acest sens, Înalta Curte are în vedere conținutul coroborat al probatoriului testimonial și al convorbirilor telefonice purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu diverse persoane, înregistrate în mod autorizat, dar și cel rezultat din confruntările inculpatului Lasca Mihai Ioan cu martorul Murvai Floricel, dar și cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, precum și cel rezultat din confruntarea martorilor Hendre Aurel și Murvai Floricel.

Cu privire la martorul Bejușcă Ioan Gheorghe, față de care se decelează un interes procesual propriu, derivat din poziția de inculpat pe care a avut-o în faza de urmărire penală și pe care o are în cauza disjunsă, Înalta Curte consideră că această situație nu justifică limitarea apriorică a valorii mărturiei lui, astfel că declarația dată de acesta în calitate de martor, în fața instanței de judecată, poate fi avută în vedere la soluționarea cauzei, sub rezerva coroborării cu alte mijloace de probă. Într-o situație similară se regăsește și martorul Leho Valentin Cosmin (care are calitatea de inculpat în cauza disjunsă), încuviințat la propunerea inculpatului Lasca Mihai Ioan, însă faptele pentru care acesta este cercetat în cauza disjunsă sunt total diferite de cele reținute în sarcina inculpatului.

Construcția acuzării pornește de la discuțiile telefonice purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu martorul Bejușcă Ioan Gheorghe, dar și cu alte persoane, unele aflate pe teritoriul Ungariei, care au fost interceptate în mod autorizat, astfel că este importantă redarea acestora în părțile esențiale.

În ziua de 01 august 2012, la ora 10:45:37, martorul Bejușcă Ioan Gheorghe a fost contactat de inculpatul Lasca Mihai Ioan și a purtat următoarea discuție care interesează cauza:

L.M.I. - Știi că am vorbit eu mai demult ceva cu tine! Ăăă...

B.I.G. – Zi, tati, zi!

L.M.I. - ... mai demult și-am zis eu de o treabă și tu ai zis că nu aicea la noi s-ar putea, ci puțin mai încolo, la ... Satu Mare!

B.I.G. – Nu, tati, acolo s-o terminat ăăă treburile! Acolo s-o terminat treburile, n-ai văzut la (*n.l. neinteligibil*)

L.M.C. – Nu, da mă, mai ții minte ce ți-am zis?

B.I.G. – Păiii pf... în mare (*n.l. neinteligibil*)

L.M.C. – **De oile ălea negre, de oile ălea negre!**

B.I.G. – Aaa, am înțeles! Ăăă, gata! Am înțeles, am înțeles!

L.M.I. – No! Sunt, sunt, sunt...

B.I.G. – Da, da, da, da, da!

L.M.I. – ... sunt aicea cu, cu băieții, acuma au trecut pe aicea prin oraș și s-au oprit la mine!

B.I.G. – Am înțeles, tati! Păi acolo, tre să mă duc, personal până acolo la om ca să discut cu el, păi eu zic sută la mie...

L.M.I. – Da nu, nu poți să vii până aici la Colors să vorbim, să vedem, cum, cum...

B.I.G. – Ăăă, acuma trebe să ...

L.M.I. – (*n.l. neinteligibil*) să vedem!

[...]

B.I.G. – Da tati, nu mai bine așa? Nu vreau eu, tati, să văd pe nimeni! Înțelegeți? Nu vreau eu să văd pe nimeni, un singur lucru...

L.M.I. – No bine, bine, bine, bine, bine bine!

B.I.G. – Deci, eu spun OK... Eu mă duc personal la om și vii și tu cu mine acolo la o...om!

[...]

B.I.G. – ... ț-am zis în mare! Fă prețurile ca să știu cum, ăăă că noi când mergem amu seara să fim cu lecția învățată! No, fă prețurile, știi tu... Gândește-te să fie mare, să fie OK!

În aceeași zi, la ora 12:09:43, martorul Bejușcă Ioan a luat legătura cu inculpatul Lasca Mihai Ioan și a purtat următoarea discuție care interesează cauza:

B.I.G. – [...] No, ai ... bătut în cuie?

L.M.I. – Ăăă, n-am, n-am, n-am, n-am bătut în cuie la preț dar îi, îi în picioare treaba!

B.I.G. – No! Că eu am vorbit cu omu și acolo-i în picioare, numa omu-i la mare acuma momentan, înțelegeți?... Și o zis că amu vreo 6, 7 zile nu putem să nimica! Înțelegeți?

[...]

B.I.G. – [...] Mi-o zis că avem...

L.M.I. – (*n.l. neinteligibil*) el, el, e...

B.I.G. – ... flux normal, continuu sau numa...

L.M.I. – da, este, este, este!

Următoarea discuție telefonică purtată între inculpatul Lasca Mihai Ioan și martorul Bejușcă Ioan Gheorghe referitoare la ”*mielușeii ăia negri*” a avut loc în data de 06 august 2012, la ora 12:04:11, după cum urmează:

[...]

L.M.I. - Aha! Auzi? Am vrut să te între pentru ăla care-i la mare. Ce face? Vine? Că m-o sunat omu de două ori deja.

B.I.G. - Ă...

L.M.I. - Cu *mielușeii ăia negri*.

B.I.G. - Ă...da. O ajuns omu. A! ăsta cu vecinu aicea la satu nostru?

L.M.I. - Da, da, da, da.

B.I.G. - Păi tati îi ... io deseară mă duc până la el. Înțelegeți?

L.M.I. - Păi numa să îmi spui dacă ... dacă să îl țin agățat pe om sau nu.

B.I.G. - Nu, tati. Stai o secundă că îi garda în față! ... Stai un pic! ... P...a mea știe ce îi aicea. Că i-o pus pe patru pe burtă aicea în față ... pă ăsta ... pă jos.

L.M.I. - A!

B.I.G. - No. Io o să vorbesc cu ... M-o sunat și el. M-o sunat ieri ... Da ieri am fost la pescuit. Am fost în sat ... nu știu ce ... M-o sunat ieri și mi-o lăsat mesaj să îl sun, înțelegeți? Că o ajuns acasă. Că deseară trebe să mă duc pe la el că trebe să îmi rezolve ceva și apoi ...

L.M.I. - Păi, trebe văzut să ... să îți dea un preț.

B.I.G. - Tati da numa ... fii atent! ... Tu trebe mâine să îmi dai un rezultat ce preț să îi spun mâine la om. Io degeaba mă duc cu flori la om. Eu trebe să știu cât, ce și cum. Tu să-i spui ce preț ... că poți să-i spui și gata și atunci ...

L.M.I. – Da ... da el, el, el trebe să se pronunțe primu cât ar costa prețu la bucată.

B.I.G. - Tati el ar vrea cât de mult tati. Da ...

L.M.I. - Io, știu.

B.I.G. - Tăți ar vrea cât de mult tati, înțelegi? Și apoi să ne spună niște preturi de mă doare capu.

L.M.I. – Aștia ... aștia mie mi-o început acu o lună prețu cu șapte sute pe bucată. Zic, bă, nici vorbă. Nici vorbă ... tre să urce de la o mie în sus.

B.I.G. - D-apoi, tati, șapte sute pe bucată atunci noi ... no ... nu știu.

L.M.I. - Bun. Ala o fost preț de strigare ca să îți spun ce mi-o oferit ei. Și io le-am zis că de la o mie pân la două.

B.I.G. - Aia-i, tati! Măcar să simțim că luăm, în puii mei. Nu?

L.M.I. - Da, normal. Da nu-s...Da nu se

B.I.G. - Dacă nu ... nu ... A! Și asta m-o mai întreat omu că îi constantă situația? Sau acuma și ...

L.M.I. - Da, da, da, da. Nu ..., îi constantă.

B.I.G. - Că asta m-o întreat ... chiar o zis să te întreb.

L.M.I. – Deci, acuma sunt ... **acuma sunt pe stoc vreo șaiszeci, șaptezeci de miei. Și după aia mai ... mai culeg.**

B.I.G. - Am înțeles!

L.M.I. – Deci, îi constant.

B.I.G. – No, bine. Bine. Io deseară mă duc până la el. Deseară târziu sau cel târziu mâine dimineață la prima oră bem o cafea și îți spun și când poate să vină încoace.

L.M.I. – Auzi, când m-am văzut cu ei acolo, la COLORS, când te-am chemat pe tine ... de atunci deja m-o sunat de două ori ... zic, încă nu știu, încă nu știu, încă nu știu.

B.I.G. - Da, da, da. Că nu trebe nici să protesti lumea ca să fim OK!

L.M.I. - Păi normal. Normal.

B.I.G. - Că io ți-am zis, bă sunt așa, nu pot nimic. Când vin zice ... mă întorc și ne întâlnim și discutăm.

L.M.I. – Bă, eu te întreb ... eu te întreb că nu am mai vorbit încă cu nimeni. Da dacă tu îmi spui că nu se poate atunci eu încerc să mai vorbesc cu cineva.

B.I.G. - Tati! Deci ... dacă omu spune albă, albă, dacă-i neagră, neagră. Să facem ... (*n.l. neinteligibil*) cum funcționează și după aia ...

L.M.I. - Bine.

Tot pe tema „oilor”, inculpatul Lasca Mihai Ioan a purtat o discuție cu un domn neidentificat, în data de 27 august 2012, ora 12:27:14, astfel:

[...]

L.M.I. - Bine da, oricum, oricum, **de luni oricum mai durează 2, 3 zile până, până vin purceii**, până ...

DOMN - Până, daaa, până ajunge amu no! **Oile aduce, oile de la SIBIU încoace sau de unde le aduce, durează!** Dar treaba este că el vrea, că are el oamenii lui cu care lucrează! O zis că nici vorbă să facă, o să-ți spună omu' când ne vedem!

L.M.I. - Bine, bine! Hai că ...

DOMN - **Că mere de la ORADEA pân la BORȘ și de acolo să stea acolo că vine, alții și preia oile, nu tati!**

L.M.I. – A, păi atuncia, nu contează, că-i poate mai bine așa!

DOMN - Înțelegi? Deci nu vrea așa fiindcă n-are încredere în nimeni!

[...]

În data de 07 august 2012, la ora 22:35:36, inculpatul Lasca Mihai Ioan a purtat o discuție telefonică cu bărbatul neidentificat „Nelu” (aflat la un post telefonic cu prefix de Ungaria), după cum urmează:

L.M.I. - Alo!

„Nelu” - Servus (*n.l. neinteligibil*)

L.M.I. - Ce mai faci băiatu cu FIATU?

„Nelu” - Uite frate, n-am mai auzit de tine de 1 an de zile! Tu ce faci?

L.M.I. - (*n.l. râde*) ce să fac? Acasă!

„Nelu” - Nimic, nu se mai întâmplă?

L.M.I. - Ba da, mâine mă văd cu cineva important pentru treaba aia a lu', lu' băiatu' ăsta a' tău! A lu' ...

„Nelu” - Așa!

L.M.I.: - ... **FERI!**

„Nelu” - Aha!

L.M.I. - Și dacă e să rezolve cineva, ăsta rezolvă că-i cel mai ... tupeist de acolo din echipa aia de la pod, știi?

„Nelu” - Bine! **Atenție ce mai de, ce mai am nevoie! N-ai adresă de mail?**

L.M.I. - **Baaa am da' numa' din aia bună, n-am din aia nașpa! Da' mâine pot să-ți dau de aia nașpa!**

„Nelu” - Hî?

L.M.I. – Mâi ... mâine pot să-ți de aia nașpa, mâine!

„Nelu” - Neapărat! Să-ți trimit despre ce am nevoie, bun?

L.M.I. - Bine, bine!

„Nelu” - OK!

L.M.I. – Bă ...

„Nelu” – Nu ...

L.M.I. - ... sper, sper să nu mă pună ăsta să vorbesc ă ... pe degeaba!

„Nelu” - Nu, nu, nu, nu, nu, nu, nu, nu e ...

L.M.I. - Păi i-am zis, i-am zis! **Am vorbit în, în 2 locuri, ăăă, mi-a zis de 2 mii pe bucată! Să văd ce-mi zice ăsta mâine! Și i-am spus la băiat, zic, frate, dacă tu-mi oferi 700 sau ... da' undeva acolo, acolo ei încasează undeva, că i-am văzut în echipați! Eu zic că undeva la 3, 3 bețe se încasează și na, tre' să scoată din ei, să ... ne dea și nouă! Era cu ceva echipaj că m-am văzut aici cu ei odată!**

„Nelu” - Îhî, îhî! Bine! Trimite-mi sau poate chiar în seara asta fă una de mail, ai laptopu’ în fața ta acolo!

L.M.I. - ***Da’ stai că, stai căăă, stai c-o să-mi trimită, o să, că am, am un băiat care are 10 bucăți, 20 pregătite!***

„Nelu” - No ia vezi și trimite-mi ca să-ți trimit că-i urgent!”

În data de 27 august 2012, ora 12:27:14, inculpatul Lasca Mihai Ioan a purtat cu un domn rămas neidentificat, următoarea discuție:

[...]

DOMN – Păi ce să facem, pântru aia am sunat de 2 ori, că m-o sunat omu dacă-i ceva, dacă nu se duce înapoi unde lucrează el, acolo pă Polonia, Germania, înțelegi?

L.M.I. – Aaa! ăsta de aicea?

DOMN – Da!

L.M.I. – Aaam înțeles! Îi, îi aicea acum?

DOMN – Da! Îi acasă. Pentru aia am sunat eu la tine de 2 ori că așteaptă omu să-i dau un răspuns. Mă, zic, nu-mi răspunde la telefon omu și ...

L.M.I. – Am înțeles! Da auzi? Hai că oricum aș vrea să, să vorbim ceva cu el!

DOMN – Nu știu dacă vrea să vă-ntâlnești! El vrea să rezolve problema și să plece! Zice că ...

L.M.I. - Bine da’, oricum, oricum, ***de luni oricum mai durează 2, 3 zile până, până vin purceii***, până ...

DOMN - Până, daaa, până ajunge amu no! ***Oile aduce, oile de la SIBIU încoace sau de unde le aduce, durează!*** Dar treaba este că el vrea, că are el oamenii lui cu care lucrează! O zis că nici vorbă să facă, o să-ți spună omu’ când ne vedem!

L.M.I. - Bine, bine! Hai că...

DOMN - ***Că mere de la ORADEA pân’ la BORȘ și de acolo să stea acolo că vine, alții și preia oile, nu tati!***

L.M.I. - A păi atunci, nu contează că-i poate mai bine așa!

UN DOMN: Înțelegi? Deci nu vrea așa fiindcă n-are încredere în nimeni!

[...]

În data de 29 august 2012, ora 20:27:22, inculpatul Lasca Mihai Ioan a purtat o altă convorbire telefonică cu un domn aflat la un post telefonic cu prefix de Ungaria, discuția purtată fiind următoarea:

[...]

DOMN - Când ne ocupăm de situație?

L.M.I. - ă, de care?

DOMN - ***Ăăă ... de alea verzi!***

L.M.I. - De alea verzi? ă păi nu știu, cât mai repede!

DOMN - OK!

L.M.I. - Mai, mai iau pe cineva și să vedem care, nu știu! Care vine primu’! Știi? M-auzi?

DOMN - Da te aud!

L.M.I. - *No, păi cum facem? ... Când, când vrei să, cu, cu alea, cu alea negre, cu oile alea negre care, care are ăsta și cu aia am rezolvat, da' aștept să veniți încoace!*

DOMN – Da, da' la banii ăia, să-i nu-i dați atâția bani!

L.M.I. - Nu?

DOMN - Nu!

L.M.I. – No, eu atâta am, am obținut cel mai ieftin!

DOMN - Îhî, îhî!

L.M.I. - *Pentru, pentru aia se ia 3, 3 jumate se ia în total acuma (n.l. neinteligibil)*

DOMN - *(n.l. neinteligibil)* lasă ăia, nu mă interesează pe mine prea mult că aia n-am eu *(n.l. neinteligibil)*

L.M.I. - Da! Hai să vedem, poate, eu, eu-ți spun în față, dacă puteți negocia cu el, negociați! N-am nici o treabă!

[...]

Din aceste discuții, dar și din altele purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu persoane neidentificate (unele de la posturi telefonice cu prefix de Ungaria), discuții la care procurorul nu a făcut trimitere în rechizitoriu, dar care se află transcrise și atașate la dosarul cauzei, rezultă că inculpatul Lasca Mihai Ioan, în perioada august și începutul lunii septembrie, era preocupat de inițierea și desfășurarea unei activități de trecere a frontierei de stat a unor persoane denumite „oi”, „oi negre” sau „mielușei negri”.

Fiind audiat cu privire la semnificația termenilor „oi”, „oi negre” sau „mielușei negri” folosiți în convorbirile purtate, inculpatul Lasca Mihai Ioan a precizat, în declarația dată în faza de urmărire penală, în data de 04 aprilie 2013, că, în vara anului 2012, a purtat cu inculpații Bejușcă Ioan Gheorghe și Budai Mircea, precum și cu o persoană „Nelu” din Budapesta mai multe convorbiri telefonice despre posibilitatea ajutării unor studenți străini, de culoare, denumiți în convorbiri „oi negre”, să ajungă în state europene, contra cost, dar în mod legal, „[...] Am discutat și despre prețurile pentru fiecare cetățean trecut peste graniță, printr-o modalitate legală, respectiv, trebuia să le găsesc o modalitate de a trece în Ungaria căsătorindu-se cu românce pentru a obține cetățenia [...] Eu trebuia, contra unui comision pe bucată student negru, să găsesc pe cineva care să se ocupe cu transferul acestora, într-un mod legal, într-o țară vest europeană [...]”.

În cadrul confruntării cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, în faza de urmărire penală, la data de 23 mai 2013, inculpatul Lasca Mihai Ioan a recunoscut că a purtat acele discuții telefonice înregistrate, cu Bejușcă. Cu aceeași ocazie, inculpatul Lasca a mai precizat că a fost contactat de un băiat din Ungaria pentru a găsi pe cineva care să treacă din România în Ungaria niște studenți negri imigranți, „[...] mi-a oferit un preț de 700 euro/persoană, însă eu am încercat să negociez prețul și să ridic cota până la 1200-2000 euro. Este adevărat că am căutat telefonic asemenea persoane și, întâmplător am vorbit despre acest lucru și cu Bejușcă Ioan Gheorghe. [...]”

Aceeași poziție a avut inculpatul Lasca Mihai Ioan și în fața instanței de judecată, cu ocazia audierii sale în ședința publică din data de 31 ianuarie 2023, arătând că *„Cu domnul Murvai și Bejușcă am discutat telefonic, [...]. Discuțiile pe care le-am avut cu aceste persoane, inclusiv Voicilă, martorul din Budapesta [...] făceau referire la niște studenți de origine străină despre care mi s-a spus că erau undeva în România și care intenționau să ajungă printr-o modalitate legală în țările din vest, nu am cunoscut niciodată sau să fi văzut o persoană dintre acești presupuși studenți negri pentru care foloseam în glumă sintagma de oi negre, și nici cei care au fost audiați în acest dosar nu pot confirma existența acestor studenți negri. [...]*”

Faptul că inculpatul Lasca Mihai Ioan, în vara anului 2012, era preocupat de găsirea unor persoane care se ocupă cu trecerea frontierei a unor persoane de culoare, contra cost, rezultă și din declarația martorului Murvai Floricel, dată în faza de urmărire penală, în data de 21 mai 2013 [în faza cercetării judecătorești, instanța a constatat imposibilitatea audierii acestui martor, făcând aplicarea dispozițiilor art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală], în care a arătat că *„[...] am fost căutat de numitul Lasca Mihai care m-a întrebat dacă cunosc pe cineva care se ocupă cu trecerea frontierei a unor cetățeni de culoare. [...], dacă, în anturajul în care mă aflu, cunosc pe cineva care ar transporta migranți din Budapesta până în Germania. [...]*” Urmarea acestei solicitări martorul Murvai Floricel a luat legătura cu martorul Hendre Aurel, aspect ce rezultă din aceeași declarație de martor *„[...] am discutat cu un băiat din Sînmartin, [...] în satul Ronțău [...]*”, dar și din declarațiile martorului Hendre Aurel, date atât în faza de urmărire penală, cât și în faza cercetării judecătorești, precum și din procesele-verbale de confruntare a celor doi martori (Murvai Floricel și Hendre Aurel) și a martorului Murvai Floricel cu inculpatul Lasca Mihai Ioan, în faza de urmărire penală, în data de 23 mai 2013.

În faza de urmărire penală, inițial, inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe a uzat de dreptul de a nu da nicio declarație cu privire la activitatea infracțională vizând trecerea frontierei de stat a unor persoane afro-asiatice, reținută în sarcina sa și a inculpatului Lasca Mihai Ioan. Ulterior, în cadrul confruntării cu inculpatul Lasca Mihai Ioan a recunoscut că a purtat cu acesta mai multe discuții telefonice referitoare la niște studenți care trebuiau să se căsătorească și să plece în Ungaria și la sumele de bani care trebuiau să fie plătite pe om pentru a ajunge în Ungaria sau mai departe. A mai arătat că expresia *„mielușei ăia negri”* se referă la studenții arabi, precum și că discuția nu s-a concretizat.

În declarația dată la data de 02 aprilie 2018, inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe a recunoscut că a purtat niște discuții telefonice cu inculpatul Lasca Mihai Ioan având ca temă niște studenți de origine asiatică *ce voiau să treacă fraudulos frontiera de stat în Ungaria*, dar aceste discuții nu s-au materializat în sensul că activitățile despre care au discutat nu au fost puse în practică.

Urmarea disjungerii cauzei, acesta a fost audiat în calitate de martor, prin intermediul videoconferinței la locul de deținere din Austria, conform ordinului european de anchetă (în ședința publică din data de 29 noiembrie 2022), arătând că *„[...] În anul 2012 am avut o discuție telefonică cu Lasca Mihai referitoare*

la niște studenți care doreau să se căsătorească în Ungaria, însă nu am discutat nimic cu privire la vreo trecere frauduloasă a frontierei sau alte asemenea aspecte. [...]”

Din probatoriul administrat în cauză și anterior analizat, rezultă fără putință de tăgadă implicarea inculpatului Lasca Mihai Ioan, în perioada august-început de septembrie 2012, în găsirea unor persoane care se ocupau cu trecerea frontierei a unor persoane de origine afro-asiatică, contra cost. De altfel, nici inculpatul nu a negat această împrejurare, însă, în unele declarații, inclusiv în cea dată în fața instanței de judecată, a precizat că trecerea frontierei de stat urma să fie făcută printr-o *modalitate legală*.

Această apărare a inculpatului nu poate fi reținută de Înalta Curte, având în vedere modul conspirat în care s-au desfășurat discuțiile, explicația neplauzibilă vizând trecerea legală a frontierei, declarația dată de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, declarația martorului Murvai Floricel, dar și declarația dată de inculpatul Lasca Mihai Ioan în faza de urmărire penală, la data de 28.05.2015.

Așa cum se poate observa din convorbirile telefonice redade anterior, în discuțiile purtate de către inculpat cu celelalte persoane se folosea un anumit limbaj și un mod ascuns de a se discuta cu privire la această problemă, ceea ce l-a determinat pe inculpat, ca, în primele declarații, să susțină că era vorba de unele animale - declarație din data de 12.03.2013, în care a arătat „[...] *Anul trecut a fost cineva din Ungaria care s-a interesat prin mine să cumpere viței, oi, lemne și căluți din România, dar nu s-a materializat nimic. [...]*”

Ulterior, inculpatul a precizat că era vorba de persoane afro-asiatice, studenți arabi, cărora, în discuțiile telefonice, le spunea „oi negre”, „mielușei negri”, dar că trecerea frontierei de stat urma să fie făcută printr-o *modalitate legală*.

Cu privire la trecerea peste frontiera de stat într-un mod legal, inculpatul a precizat că migranții urmau să se căsătorească cu cetățeni români, devenind astfel cetățeni români. Această afirmație a inculpatului nu este plauzibilă, așa cum a reținut și procurorul, întrucât căsătoria și dobândirea cetățeniei era de durată, iar folosul pe care ar fi trebuit să-l primească (discuțiile au fost purtate de la 700 euro și până la 2000 euro de persoană) ar fi fost mult prea îndepărtat (cel puțin 5 ani de la data căsătoriei pentru dobândirea cetățeniei), în condițiile în care „prețul” era plătit pentru fiecare persoană trecută peste frontieră, adică doar după ce persoana respectivă trecuse efectiv granița.

Din discuțiile telefonice purtate de inculpatul Lasca Mihai Ioan cu diferite persoane rezultă că timpul era mult mai scurt. Astfel, în convorbirea telefonică din data de 27 august 2012, ora 12:27:14 (redată în partea esențială în cele ce preced), se vorbește de un interval de timp de câteva zile, respectiv 2, 3 zile, în care „oile” trebuiau să ajungă în Borș și apoi să fie preluate pentru a fi trecute frontiera de stat în Ungaria.

Deopotrivă, Înalta Curte reține că, dacă migranții ar fi trecut legal frontiera României, urmarea dobândirii cetățeniei române, nu mai era necesar ca aceștia să fie organizați în grupuri, așa cum a susținut inculpatul Lasca Mihai

Ioan cu ocazia confruntării sale cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe, respectiv „[...] *În legătură cu afirmația pe care am făcut-o <acuma sunt pe stoc vreo șaizeci, șaptezeci de miei. Și după aia mai ... mai culeg>, arăt faptul că cetățeanul maghiar mi-a spus că ar trebui să treacă în Ungaria 70 de migranți, din care, în medie 10-20 să fie trecuți pe săptămână.*”

Fiind audiat în calitate de inculpat în faza de urmărire penală, la data de 02 aprilie 2018, Bejușcă Ioan Gheorghe, în prezența apărătorului său, a recunoscut că a purtat niște discuții telefonice cu inculpatul Lasca Mihai Ioan având ca temă niște studenți de origine asiatică ce voiau să treacă fraudulos frontieră de stat în Ungaria, dar aceste discuții nu s-au materializat în sensul că activitățile despre care au discutat nu au fost puse în practică.

În fața Înaltei Curți, audiat fiind în calitate de martor, a revenit și a precizat că a avut o discuție telefonică cu Lasca Mihai referitoare la niște „*studenți care doreau să se căsătorească în Ungaria, însă nu am discutat nimic cu privire la vreo trecere frauduloasă a frontierei sau alte asemenea aspecte*”, dar fără a justifica în vreun fel această modificare a împrejurărilor prezentate. De altfel, declarația acestuia trebuie privită cu mari rezerve în contextul în care este cercetat, în dosarul disjuns, pentru aceeași faptă.

Cu toate acestea, Înalta Curte reține că declarația dată în calitate de inculpat, în faza urmăririi penale, vine să întregască împrejurările ce rezultă din discuțiile telefonice înregistrate, coroborându-se cu acestea, situație în care poate fi reținută în ansamblul probator pentru stabilirea adevărului juridic în cauză.

În final, Înalta Curte reține că inculpatul Lasca Mihai Ioan a recunoscut caracterul fraudulos al trecerii frontierei de către migranți, în declarația dată în faza de urmărire penală, la data de 28.05.2015, declarație pe care, însă, și-a retractat-o ulterior (declarație din data de 18 iulie 2018), inclusiv în fața instanței de judecată, cu ocazia audierii sale ca inculpat, în ședința publică din data de 31 ianuarie 2023.

Astfel, în declarația menționată, inculpatul Lasca Mihai Ioan a precizat „[...] *Eu m-am interesat inclusiv la numitul Murvai Floricel, dar acesta mi-a solicitat 2000-3000 euro/persoană transportată peste frontieră până în Ungaria, iar de la cetățenii maghiari eu am primit oferta de a plăti 700 euro/migrant transferat în Ungaria. Din acest motiv, după efectuarea tuturor acestor demersuri, nu s-a mai concretizat organizarea trecerii frauduloase a frontierei de stat de către vreun migrant, nu am primit bani de la acei cetățeni maghiari cu care m-am întâlnit doar o singură dată [...] Cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe am avut personal cât și telefonic discuții referitoare la același lucru, respectiv l-am întrebat dacă îmi poate găsi o călăuză sau dacă el cunoaște personal o astfel de persoană care ar putea să transporte migranți, în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat a României în Ungaria. [...]”*

În declarațiile ulterioare (cea din data de 18 iulie 2018, dată în fața procurorului și cea din 31 ianuarie 2023, dată în fața Înaltei Curți), inculpatul Lasca Mihai Ioan a precizat, în esență, că la momentul la care a dat declarația din 28 septembrie 2015 era însoțit de fiica sa în vârstă de 3 ani care era și

bolnavă la acel moment, fiind sub presiunea faptului că trebuia să se prezinte de urgență cu aceasta la spital. Astfel că, grăbindu-se, a fost dispus să semnez orice doar pentru a ajunge la spital, primind asigurări că este vorba de aceleași declarații pe care le dăduse și cu o săptămână înainte, în legătură cu o schimbare de încadrare de încadrare juridică, iar declarația a fost dată în lipsa avocatului său ales.

Referitor la declarația dată de inculpatul Lasca Mihai Ioan în data de 28 septembrie 2015, Înalta Curte constată că în cuprinsul acesteia este consemnată următoarea mențiune „Apărător ales – Av. Doseanu Răzvan” pentru ca mai apoi, în finalul declarației să se consemneze „Nu consider că este necesară prezența apărătorului ales, care a fost încunoștințat despre audierea mea din cursul zilei de azi.” Din aceste două mențiuni rezultă un dubiu cu privire la prezența avocatului ales la momentul audierii inculpatului Lasca Mihai Ioan.

Însă, Înalta Curte constată că declarația în discuție poartă pe fiecare pagină, la rubrica „AVOCAT,” o semnătură indescifrabilă, ceea ce poate conduce fie la concluzia că declarația a fost luată în prezența avocatului ales, iar mențiunea din finalul acesteia nu este decât o eroare de tehnoredactare (folosirea unui model de declarație care avea încorporat în el această mențiune și, dintr-o simplă eroare, nu a fost înlăturat), fie la concluzia că declarația a fost semnată de avocat ulterior, dar în mod firesc după discutarea cu clientul său, căci altfel avocatul și-ar încălca mandatul dat de inculpat. Or, de nicăieri nu rezultă că inculpatul s-ar fi îndreptat împotriva avocatului său ales pe motiv că a semnat, în calitate de avocat, o declarație care nu-i aparținea în întregime.

Cu privire la împrejurarea că s-ar fi prezentat la organele de urmărire penală cu fiica sa, în vârstă de 3 ani, care era bolnavă și sub presiunea de a ajunge cu aceasta la spital cât mai repede, a semnat declarația fără a citi conținutul acesteia, inculpatul Lasca Mihai Ioan a depus la dosar, în ședința publică din data de 31 ianuarie 2023, în dovedire, un înscris medical intitulat „adeverință medicală” și mai multe sesizări ale organelor de urmărire penală.

În conținutul acestui înscris medical, la unitatea emitentă este aplicată o ștampilă cu „Cabinet medical individual – dr. Cizmaș Narcisa”, la rubrica „Este suferindă de” este completat „Amigdalită eritematoasă”, la rubrica „S-a eliberat prezenta spre a-i servi la” este completat cu „motivare abs 28-30.09.2015”, iar la rubrica „Data eliberării” este completat „30.09.2015”.

Din conținutul înscrisului medical, anterior redat, Înalta Curte reține că minora Lasca Antonia Karina, în vârstă de 3 ani (fiica inculpatului Lasca Mihai Ioan) a fost prezentată la un cabinet individual și nu la un spital (așa cum a susținut inculpatul) la data de 30.09.2015, ceea ce nu poate confirma susținerea inculpatului, în sensul că, la data 28.09.2015, a fost împreună cu minora la audiere după care a plecat grăbit la spital.

Dacă, într-adevăr, așa cum susține, inculpatul Lasca Mihai Ioan ar fi fost cu fiica sa la audieri și apoi ar fi plecat de urgență cu aceasta la spital, adeverința ar fi fost eliberată de o unitate spitalicească și, ceea ce este deosebit de important, ar fi purtat ca dată a eliberării, data de 28 septembrie 2015 și nicidecum data de 30.09.2015. Faptul că în adeverință apare mențiunea

motivării absențelor „28-30.09.2015” nu face dovada că în data de 28.09.2015 inculpatul s-ar fi prezentat la spital/medic, atât timp cât la data eliberării (data la care s-a prezentat la medic, iar acesta i-a eliberat actul medical) este menționată data de 30.09.2015.

Sesizările depuse în copie, care, în esență, privesc criticile aduse de inculpat organelor de urmărire penală cu privire la audierea, respectiv consemnarea declarației din data de 28 septembrie 2015, și solicitarea de reaudiere, nu prezintă relevanță din punct de vedere probatoriu, ci indică poziția inculpatului față de administrarea unei probe de către organele de urmărire penală, supuse, de altfel, verificării efectuate de judecătorul de cameră preliminară în procedura camerei preliminare.

Drept urmare, această apărare a inculpatului nu poate fi reținută de Înalta Curte ca fiind reală. Totodată, Înalta Curte reține că declarația inculpatului Lasca Mihai Ioan, din data de 28 septembrie 2015, se coroborează cu declarația inculpatului Bejușcă Ioan Gheorghe, din data de 02 aprilie 2018, dar și cu împrejurările ce rezultă din convorbirile telefonice înregistrate, purtate de inculpatul Lasca cu diferite persoane pe acest aspect, precum și cu declarațiile martorului Murvai Floricel, care a precizat că a fost întrebât de inculpatul Lasca dacă „*cunosc pe cineva care ar transporta migranți [...]*”

Pe cale de consecință, Înalta Curte reține că, din probele administrate în cauză, pe parcursul procesului penal, rezultă că inculpatul Lasca Mihai Ioan, în intervalul august – începutul lunii septembrie 2012, a purtat, atât direct, cât și telefonic, mai multe discuții cu diverse persoane (martorii Bejușcă Ioan Gheorghe, Murvai Floricel, persoanele cunoscute cu apelativele „Nelu” și „Feri”, aflate în Ungaria, precum și alte persoane neidentificate) vizând găsirea unor persoane care să se implice în activitatea de trecere frauduloasă a frontierei de stat a unor persoane de origine afro-asiatică, în scopul obținerii unor sume de bani, însă discuțiile nu au ajuns să se materializeze.

Asupra chestiunilor de drept:

Prin actul de sesizare a instanței de judecată, procurorul a reținut că, faptele inculpatului Lasca Mihai Ioan, care în perioada august-septembrie 2012, în vederea obținerii unor câștiguri materiale, a inițiat și constituit alături de inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și două persoane neidentificate, cunoscute sub apelativele „Feri” și „Nelu”, un grup infracțional organizat al cărui scop a fost identificarea și racolarea de persoane de origine afro-asiatică pe care să le călăuzească sau transporte în vederea trecerii ilegale peste frontiera de stat a României în Ungaria și apoi în țări din Europa Occidentală, constituie infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal, fără, însă, a efectua o analiză a condițiilor de tipicitate.

Conform art. 367 alin. (1) din Codul penal, *inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.*

Conform alin. (6) al aceluiași articol din Codul penal, *prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.*

Din dispozițiile legale anterior citate rezultă că legiuitorul a prevăzut mai multe acțiuni alternative care reprezintă elementul material al laturii obiective a infracțiunii, cerința esențială pentru existența acesteia, atașată laturii obiective, fiind aceea ca activitatea grupului să se desfășoare un anumit interval de timp, membrii grupării să acționeze în această perioadă în mod coordonat, în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

În speță, în sarcina inculpatului Lasca Mihai Ioan s-a reținut de către procuror, ca element material al infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată, *inițierea și constituirea* unui grup infracțional organizat alături de alte trei persoane (martorul Bejușcă și persoanele cunoscute sub apelativele „Feri” și „Nelu”).

Prin acțiunea de *inițiere* se înțelege totalitatea actelor pregătitoare comise în scopul racolării membrilor grupului și convingerea acestora de a participa la săvârșirea în viitor a unor infracțiuni. Actele de convingere trebuie să se desfășoare față de cel puțin două persoane, care împreună cu cel care exercită actele de convingere, îndeplinesc condiția de subiect activ plural, de cel puțin trei persoane.

Prin acțiunea de *constituire* a grupului infracțional organizat se înțelege, pe lângă exprimarea acordului de voință de asociere a minim trei persoane, totalitatea acțiunilor de organizare în vederea săvârșirii infracțiunilor planificate de gruparea infracțională.

Cerința esențială a infracțiunii de grup infracțional organizat este aceea ca activitatea grupului să se desfășoare un anumit interval de timp, membrii grupării să acționeze în această perioadă în mod coordonat, în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Analizând activitatea desfășurată de inculpatul Lasca Mihai Ioan în perioada august-septembrie, astfel cum a fost reținută anterior, în coordonatele de principiu expuse în cele ce preced, Înalta Curte reține că aceasta nu îndeplinește cumulativ toate condițiile de tipicitate ale infracțiunii de grup infracțional organizat, respectiv nu este îndeplinită cerința esențială de stabilitate a grupului, de constituire a acestuia pentru o anumită perioadă de timp.

Astfel, s-ar putea reține o activitate de inițiere a unui grup de către inculpatul Lasca Mihai Ștefan, care a început la data de 1 august 2012, când a expus martorului Bejușcă Ioan Gheorghe posibilitatea de a se implica în activitatea de trafic de migranți, precum și faptul că poartă unele discuții în acest sens și cu alte persoane (convorbirea telefonică purtată între cei doi la data 1 august 2012, redată anterior).

De asemenea, inculpatul Lasca Mihai Ioan, în realizarea aceleiași rezoluții, a purtat discuții și cu unele persoane aflate pe teritoriul Ungariei (aspect ce rezultă din convorbirile telefonice redade anterior), având ca temă

găsirea unor alte persoane care să se implice în activitatea de trecere frauduloasă a frontierei a unor persoane afro-asiatice.

Deopotrivă, inculpatul Lasca Mihai Ioan s-a implicat în activitatea de căutare a unor persoane, absolut necesare pentru a putea pune în practică rezoluția infracțională de trecere frauduloasă a frontierei de stat, însă această activitate a eșuat urmarea unor neînțelegeri cu privire la „prețul” perceput pe fiecare migrant de către persoanele ce erau dispuse să se implice într-o astfel de activitate (aspect ce rezultă din convorbirile telefonice, dar și din declarațiile martorilor Murvai Floricel, Hendre Aurel și Bejușcă Ioan Gheorghe).

Pe lângă faptul că rezoluția infracțională vizând trecere frauduloasă a frontierei de stat a unor migranți (persoane afro-asiatice) nu a fost pusă în executare (inculpatul nefiind cercetat și trimis în judecată pentru infracțiunea de trafic de migranți), nici măcar grupul de persoane necesar punerii în executare a unei astfel de rezoluții nu a putut fi constituit.

Or, este știut faptul că infracțiunea de grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 din Codul penal, nu se consumă imediat după ce între cel puțin trei infractori intervine înțelegerea infracțională, norma penală prevăzând ca activitatea acestora să se desfășoare *un anumit interval de timp* în care membrii grupului trebuie să acționeze în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Prin dispozițiile art. 367 alin. (6) din Codul penal, legiuitorul a prevăzut această condiție (constituirea pentru o anumită perioadă de timp) tocmai pentru a realiza o distincție între *pluralitatea ocazională* și *pluralitatea constituită*, sancționarea distinctă a infracțiunii de grup infracțional având în vedere tocmai caracterul periculos al grupării, aceasta având caracteristicile specifice ce vizează structura, diviziunea sarcinilor între membrii grupului, ierarhia acestora, precum și durata activității desfășurate, elemente ce justifică reținerea gravității deosebite a acțiunilor infractorilor pentru ordinea de drept.

În aceste condiții, consumarea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat nu se realizează imediat după momentul adoptării rezoluției infracționale de către membrii grupării, fiind necesară și îndeplinirea condiției prevăzute de art. 367 alin. (6) din Codul penal vizând perioada de timp în care activitatea infracțională este desfășurată, în mod coordonat, perioadă care să justifice stabilirea faptului că această pluralitate de infractori nu are un caracter ocazional.

Continuitatea grupului presupune stabilitate și statornicie a grupării organizate, care să garanteze o planificare chibzuită și elaborată a activității infracționale scop, tocmai pentru a se asigura de reușita.

Or, în cauză, deși se poate vorbi de o înțelegere între cel puțin trei persoane (cerința de subiect plural fiind astfel îndeplinită), aceasta nu a fost suficientă pentru a contura elementele de tipicitate ale infracțiunii, încă din faza de constituire a grupului de persoane necesar punerii în aplicare a rezoluției ilicite de trecere frauduloasă a frontierei de stat a unor migranți.

Totodată, este destul de greu de conceput o continuitate a grupului în situația în care constituirea are ca scop săvârșirea unei singure infracțiuni, cum este cazul în speță (traficul de migranți).

Într-o astfel de situație, în faza incipientă (cum este cazul în speță), nu se poate stabili cu certitudine dacă grupul format este ocazional pentru comiterea imediată a unei infracțiuni sau acesta vizează o activitate de durată, și chiar dacă este vorba de comiterea unei infracțiuni unice (traficul de migranți), aceasta urmează să fie comisă în formă continuată. Or, singura modalitate de diferențiere a celor două situații este aceea a *duratei de timp*.

Într-adevăr, așa cum s-a reținut anterior, în cadrul convorbirilor telefonice se făceau referiri la o activitate de durată și la un număr destul de mare de migranți (șaiszeci, șaptezeci), însă, dincolo de aceste afirmații, nu există nicio probă din care să rezulte realitatea celor afirmate. De altfel, chiar inculpatul Lasca Mihai Ioan, în data de 06 august 2012, afirma că este vorba de un număr de șaiszeci, șaptezeci de persoane, pentru ca, a doua zi, să vorbească de zece, douăzeci de persoane.

Deși nu este esențială pentru reținerea tipicității infracțiunii de grup infracțional organizat (infracțiunea putând exista chiar și în situația în care nu se săvârșește niciuna dintre infracțiunile ce intră în scopul grupului), este totuși important de precizat că, în toată perioada în discuție (august-septembrie 2012), nici măcar nu s-a încercat trecerea frauduloasă a frontierei de stat a vreunui migrant, discuțiile rămânând în faza de identificare a unor persoane care să fie dispuse să se implice într-o astfel de activitate infracțională.

În concluzie, Înalta Curte constată că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, sub aspectul laturii obiective, fiind astfel incidentă o cauză care împiedică exercitarea în continuare a acțiunii penale, respectiv fapta nu e prevăzută de legea penală, cauză reglementată de dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală

Sub aspectul *măsurilor preventive*, Înalta Curte constată că inculpatul Lasca Mihai Ioan a fost reținut pe o durată de 24 de ore, prin Ordonanța de reținere emisă la data de 12.03.2013, în dosarul penal nr. 53/D/P/2012, iar prin încheierea de ședință nr. 14 din data de 13.03.2013 pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr. 3209/111/2013, s-a dispus arestarea preventivă, în cauza în care era cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de inițiere sau constituire unui grup infracțional organizat ori aderare sau sprijinire sub orice formă a unui astfel de grup, prev. de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, complicitate la falsificarea instrumentelor de plată electronică, prev. de art. 26 din Codul penal din 1969 rap. la art. 24 alin. (1) din Legea nr. 365/2002 cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969, deținere de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronică, prev. de art. 25 din Legea nr. 365/2002 cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969, și efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prev. de art. 27 alin. (3) din Legea nr. 365/2002, cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1969, toate cu aplicarea art. 37 lit. a și art. 33 lit. a din Codul penal din 1969, constând în aceea că în perioada

august-septembrie 2012 a deținut și a distribuit aparate pentru skimming, a primit și a transmis date de identificare ale cardurilor bancare, sprijinind ceilalți membrii ai grupării infracționale (Bejușcă Ioan Gheorghe, Niculae Răzvan Mihai, Sîrbu Constantin Eduard, Sîrbu Silvia Cătălina, Belean Adrian, Gabor Andrei, Zlibuț Gheorghe Cosmin, Ojog Alin Dumitru, Fotă Sebastian Eugen, Turșan Traian, Constantinescu Costel Viorel, Kurtui Marius, Szabo Ioan Geza, Leho Valentin Cosmin, Brisc Viorel Ciprian, Gafencu Lucian Constantin, Coste Ionuț, Budai Mircea, Kosorinsky Roman, Paul Florin, Porumb Ciprian Adrian, Koteles Robert Janos, Suciu Sebastian Gheorghe, Budău Viorel și Gavriș Aurel) în falsificarea cardurilor bancare și a pus în circulație astfel de carduri false.

Măsura arestării preventive a inculpatului Lasca Mihai Ioan fost prelungită până în data de 08 iunie 2013.

Ulterior, prin ordonanța din data de 28 septembrie 2015 (dosar nr. 111D/P/2013) s-a dispus extinderea urmăririi penale față de inculpatul Lasca Mihai Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. (1) din Codul penal, pentru aceea că în perioada august - septembrie 2012 a inițiat și constituit un grup infracțional organizat împreună cu inculpatul Bejușcă Ioan Gheorghe și doi cetățeni maghiari neidentificați, scopul grupului infracțional organizat fiind acela al organizării transportului pentru trecerea ilegală a frontierei româno-maghiare de către grupuri de cetățeni afro-asiatici, în vederea obținerii unor câștiguri materiale.

Prin actul de sesizare a instanței s-a dispus clasarea cauzei față de inculpatul Lasca Mihai Ioan sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 367 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal cu ref. la art. 43 alin. (1) din Codul penal, art. 48 din Codul penal rap. la art. 311 alin. (2) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 41 alin. (1) din Codul penal cu ref. la art. 43 alin. (1) din Codul penal, art. 250 alin. (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 41 alin. (1) din Codul penal cu ref. la art. 43 alin. (1) din Codul penal, art. 367 alin. (1) din Codul penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal, infracțiuni ce au stat la baza luării și prelungirii măsurii arestării preventive.

Prin același act de sesizare, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Lasca Mihai Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, în modalitatea inițierii și constituirii, cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

După cum se poate observa, pentru infracțiunile pentru care au fost luate măsuri preventive (reținere și arestare preventivă), s-a dispus clasarea cauzei prin actul de sesizare a instanței, astfel că Înalta Curte nu a fost sesizată cu acestea.

În atare situație, în conformitate cu dispozițiile art. 371 din Codul de procedură penală, Înalta Curte nu poate analiza legalitatea măsurilor preventive, astfel cum s-a stabilit prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, nr. 15 din 18.09.2017 (publicată

în M. Of., Partea I, nr. 946 din 29 noiembrie 2017), întrucât aceasta presupune verificarea unor fapte cu care instanța nu a fost sesizată.

Față de toate considerentele anterior expuse, constatând incidența cazului prevăzut în dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, ca urmare a solicitării inculpatului Lasca Mihai Ioan de continuare a procesului penal, conform art. 18 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție, în baza art. 396 alin. (1) și (7) din Codul de procedură penală, cu referire la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, va achita pe inculpatul Lasca Mihai Ioan, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat vor fi lăsate în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

În baza art. 396 alin. (1) și (7) din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul **LASCA MIHAI IOAN**

pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat, în stare de recidivă postcondamnată, prev. de art. 367 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin. (1), art. 43 alin. (1) din Codul penal și art. 5 din Codul penal, *întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.*

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii, pentru procuror și inculpat.

Pronunțată prin punerea hotărârii la dispoziția inculpatului și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 04.07.2023.

PREȘEDINTE,
Valerica Voica

JUDECĂTOR,
Alin Sorin Nicolescu

JUDECĂTOR,
Constantin Epure

MAGISTRAT-ASISTENT,
Cristina Roșu

GREFIER,
Veronica Antígona Badea

V.B. 04 Iulie 2023

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO